

ИСТИНОМ ПРОТИВ МЕДИЈСКОГ МРАКА

Дуго очекивано суђење проф. др Војиславу Шешељу треба да почне у новембру ове године. Велики део јавности у Србији добро зна да је проф. др Војислав Шешељ отишао добровољно у Хаг да истином брани и одбрани српске националне интересе и због тога пет година чека на суђење. Исфабриковане лажне оптужнице нису биле довољан разлог да суђење отпочне у разумном времену, но свему дође крај, па и овој фарси. На прагу новог објављеног термина о коначном почетку суђења, све телевизије у Србији не желе да јавности пренесе истину за коју се проф. др Војислав Шешељ добровољно жртвује у Хагу.

Сви знају да је ова лажна оптужница писана у Београду у канцеларији Хашког трибунала, по жељи и мери ове власти. Сви телевизијски канали који су и тада као и сада били и остали под контролом ове издајничке олигархије тада су се утркивали која ће пре да пренесе добровољни одлазак проф. др Војислава Шешеља са Београдског аеродрома.

Сада, после скоро пет пуних година, осим спорадичних и стидљивих извештаја о његовој праведној борби за правду и истину, укључујући и његов штрајк глађу, где истина полако, али сигурно излази на видело, ниједан од тзв. слободних медија нема храбрости, а ни морала да његово суђење поштено пропрати и пренесе Србији истину. Због тога, Српска радикална странка, као једина странка која се у овом медијском и политичком мраку бори да истина, ма каква била, изађе на видело, нема другог избора осим да подршку за правду тражи у народу.

Државна телевизија, као Јавни сервис грађана, укључујући и њене сестринске телевизије које су под сумњивим околностима добиле државне фреквенције остају глуве на апел огромне већине грађана да виде и чују истину. Зар су грађани који различито мисле од центара моћи ДОС-а грађани другог реда? Зар и они немају право да за свој новац који одвајају за ТВ претплату буду поштено и непристрасно информисани? Очигледно да је у Србији у 21. веку на снази тотални медијски мрак и једноумље. Из ових разлога ми Српски радикали захтевамо да било која од државних телевизија, које су у „служби“ грађана, а не неких идеологија, објективно и поштено омогуће да се одбрана од лажних оптужби Хашког суда против проф. др Војислава Шешеља, директно преноси, па да народ као врховни судија пресуди ко је у праву.

Српска радикална странка до краја октобра сакупља потписе у целој Србији, који ће у форми петиције бити прослеђени свим телевизијама са државним фреквенцијама. Овим путем, грађани Шапца имају прилику да својим потписом траже истину коју ова издајничка власт очигледно хоће да ускрати.

6. ОКТОБАР ДАН ЛАЖИ И ПРЕВАРЕ МОЋНИКА ШАБАЧКЕ ВЛАСТИ

Обзиром да је у шабачкој општини на сцени правни и економски слом привреде, демократије, савременог демократског поретка и вредности онда је разумљиво зашто је трагично завршио локални легитимет у спровођењу разноврсних прописа и законских норми, због чега не функционишу кључне политичке и економске институције и остале вредности локалне заједнице. Дате емпиријске околности и чињенично стање доказују да власти шабачке Општине више него одговара околност локалног хаоса и економског пропадања, политичке конфузије, а све зарад своје доминације и тајкунске владавине. Без економске нема ни политичке демократије. Само економска демократија упућује на просперитет друштва и државе у креирању рационалног јединства локалних могућности, жеља и амбиција. Није изненађујуће да је у Шапцу присутна, односно да је на сцени вулгаризација односа спектакуларно разорене економије и приватизације, да је надвладала концепција свеколиког уништења свих друштвених и материјалних вредности.

Да ли се у општини Шабац данас улази у фазу потпуне несигурности и деструкције свих полуга власти и центара моћи, који уместо садашње, готово неподношљиве и неприхватљиве стварности нуде лажна обећања која ће се свести на пролонгирано сиромаштво за велику већину грађана, односно неизбежну потпуну пропаст ?

Да ли је ово реалност или илузорност постојеће примитивне тоталитарне концепције владања?

Сурова стварност у Шапцу везана је за начин остваривања и функционисања власти, испуњења норме за уништење клице и услова демократије, економског развоја центара моћи, тј. стварање богатства и капитала у рукама појединаца.

Српски радикали су се програмски определили за одвајање класичних државних функција од надлежности локалне самоуправе са адекватним савременим обликом финансирања и економске самосталности. Све док су јавни приходи усмерени ка Републици не може се говорити о децентрализацији власти.

ШАБАЦ – ГРАД ШМИНКЕ

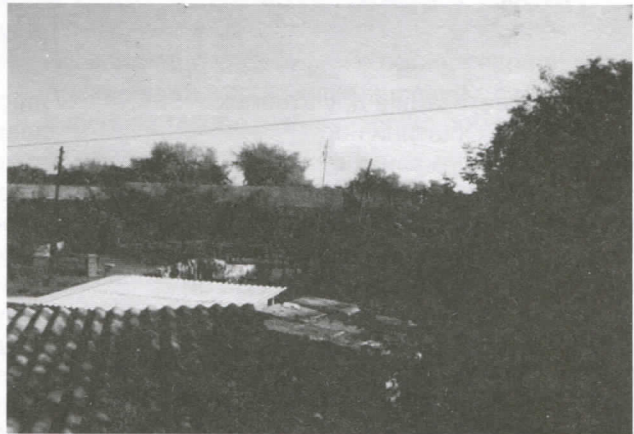
Суперхиковска власт у Шапцу

Ово је Шабац

Шабац је у својој историји често добијао разне надимке, па је тако био „град чивијаша“, „европски Уругвај“, „мали Париз“, итд. Доласком ДОС-а на власт најприкладнији надимак за наш град је „град шминке“. Шминка се користи за улепшавање, истицање посебности као и за прикривање мањих мана и недостатака. Када се шминка користи у разумној мери и без лоших намера онда се она може сматрати корисним и потребним производом људског рода. Међутим, она може бити веома опасно злоупотребљена у разне, по народ и државу, штетне сврхе, као и за стварање лажне слике о стварима и догађајима. Управо ово је ДОС-овска власт у Шапцу (као и у целој Србији) урадила. Уз помоћ медија, а они су скоро сви под апсолутном контролом општинске власти, шминком је покушала да сакрије многе своје малверзације, као и да грађане шабачке општине доведе у заблуду да ова власт све што ради – ради, тобоже, у интересу тог истог народа. ДОС-овска власт је буџет (читај народне паре), пре свега, трошила за шминкање и улепшавање централних градских улица (ту је било и много претеривања и расипништва), а на уштрб осталих делова града, а о селима да и не говоримо. Лепо је да вам центар града изгледа лепо и уређено, али свака права власт (што ДОС-овска свакако није) првенствено мора радити на јачању привредне делатности, јер кад имате јаку и здраву привреду лако је после тога улепшавати улице, паркове и друге јавне површине. Али ДОС-овска власт у Шапцу руководила се другачијом логиком а то је: уредимо места где се креће највећи број грађана наше Општине, па кад то комбинујемо са бесомучном медијском пропагандом која су под нашом контролом (а то су скоро сви медији) онда ћемо код грађана шабачке Општине да оставимо утисак како смо ми добра и успешна власт.

На овај начин ДОС-овска власт не само да покушава да превари грађане општине Шабац, већ вређа и њихову интелигенцију. Али грађани шабачке Општине, као уосталом и целе Србије, су много паметнији него што ДОС-овска власт мисли, а што ће се и показати на следећим изборима када ће ову не народну власт отерати у прошлост. Грађани наше Општине добро виде да иза свих оних лепо поплочаних и

И ОВО ЈЕ ШАБАЦ

осветљених улица, освежених фасада у центру града, уређених паркова и других јавних површина су скривене многобројне неасфалтиране и неосветљене улице не само у селима већ и у самом граду, крије се градска депонија која не само да ружи град већ је, пре свега опасна по здравље грађана наше Општине, крију се многобројне куће и станови који су у фази распадања, а у којима живи велики број наших суграђана који нису у могућности да их реновирају, крије се велики број људи који су принуђени да преживљавају од више него бедне социјалне помоћи, крије се велики број запослених који не зна за радно време, а који и поред толиког рада од својих зарада једва да могу да прехране себе и своју породицу. Многи су и сами социјални случајеви, крије се огроман број незапослених од којих многи полако губе наду да ће икада наћи запослење, једном речју крију се јад и беда. У медијима које општинска власт држи под контролом (скоро сви медији) стално се врте слике лепо уређене и осветљене главне улице у Шапцу, али се зато скоро никад не види овај други, иначе много већи део града и целе Општине, који је обавијен тамом и блатом, као и јадом и чемером његових становника. Из свега овог произилази да је наслов овог текста „Шабац – град шминке“ сасвим примерен стању у нашој Општини. Такође, сматрамо да је сасвим оправдан и поднаслов овог нашег текста „Суперхиковска власт у Шапцу“. Да објаснимо нашим грађанима, који можда не знају, Суперхик је јунак из цртаног стрипа Алан Форд, и његова особина је да отима од сиромашних и даје богатима, што је управо оно чиме се бави аутократски режим ДОС-а. Да је тако, довољно је проћи нашим градом и видети да мањи број људи блиских власти, као и сами локални функционери, живе попут доларских милионера које смо некада гледали само у филмовима (велелепне огромне куће са базенима и скупим аутомобилима и огромним банкарским рачунима). С друге стране имамо огроман број наших суграђана који су испод или на граници беде и сиромаштва. Сада се више нико и не окреће за људима који у контејнерима покушавају да пронађу нешто што ће искористити за своје потребе, а не осврћемо се јер је то постала масовна и свакодневна појава.

ШАБАЧКИ „МОДЕЛ“ ПЉАЧКАШКЕ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ

ДРУШТВЕНИХ ПРЕДУЗЕЋА

Спроведена приватизација друштвених предузећа у Шабачкој Општини под диригентском палицом државних органа и локалне власти је произвела несагледиве друштвено економске и социјалне проблеме под изговором транзиције као услова за прикључење Србије евро -атлантским интеграцијама. Да би Србија била део тих интеграција, веле они, мора да пређе из Социјалистичког у капиталистички поредак. Измислише Државну агенцију за приватизацију која ће да спроведе и преведе Србију из благостања у безпуће и безнађе. Актуелна власт је регрутовала из својих редова тајкуне и богаташе који су као јахачи Апокалипсе кренули у трку отимачине и уништења свенародне имовине. Криминалним радњама овлашћене институције и поједини моћници локалне власти, у спрези са државним органима су помагали тзв. купцима, да отму и опљачкају што је више могуће народне имовине, а плен су делили само њима знаним методама, да би богати из локалне власти обезбедили себи место у Републичкој.

Простор не дозвољава да опишемо спроведену приватизацију у Шапцу кроз криминалне радње у свим приватизованим предузећима којима је заједничка карактеристика упадање у предузећа, избацивање радника на улицу, суспензија закона заснована на праву радника, а кроз неке нове и широј јавности непознате законе посташе већински власници генерацијске тековине. Лекцију о отимању и спровођењу закона одржао и учинио Радослав Веселиновић (био на функцији председника привредне коморе Србије), који је на незаконит начин уценама и пљачком постао већински власник „Металопластика“ Шабац уз помоћ и подршку јаког и до гуше наоружаног обезбеђења. Тај стари, међународни криминалац се већ опробао у раније отетим предузећима као што су „Уљаник“ и „Медекс“ и није му било тешко да то учини поново. Исту судбину су доживела и остала приватизована предузећа у Шапцу са још горим криминалцима као што су „Пут-Сава“ Шабац, „Декор“, „Инго“, „Драган Срњић“, „Зорка-Заштита билга“, а посебно А.С.Д.П „7.Јули“ Шабац, који је важио за највећег аутопревозника западне Србије, кога је купио највећи криминалац и преступник из Бачке Тополе, Миле Јерковић. Јерковићева

„пословна“ каријера постаје успешна средином деведесетих кад му је кумство са Арканом донело послове са шверцом нафте, цигарета, издавањем меница без покрића Дирекцији за робне резерве, продаја украдених трактора из Источне Славоније и послови са „Бонбоном“. Као краљ друмова је стекао репутацију отимањем још три аутосаобраћајна предузећа у Војводини и то: „Срем-експрес“ С. Митровица, „Ауто-Банат“ Зрењанин и „Топола-транс“ из Бачке Тополе.

Краљем ораница воли себе да назива када је опљачкао и отео 8000 хектара војвођанских ораница и тако постао четврти по величини поседа тајкун у Војводини. У свим отетим предузећима на незаконит начин је постао већински власник уз несебичну помоћ Горана Обрадовића из Агенције за приватизацију. Имовину купљених предузећа без сагласности малих акционара у целости залагао „Металс“ банци и на име тога подизао кредите у вишеструком износу. Капитал поменуте Банке припада Албанском лобију и стечен је продајом дроге и белог робља, на чијем челу се налази Ананије Павићевић.

Права намера „куповине“ предузећа „7.јули Шабац“ је процурила у јавност ових дана када је 04. септембра 2007. године власник Миле Јерковић имао договор у Београду са актуелним министром правде Душаном Петровићем о даљој судбини јер, се будући аутопут Хоргош-Пожега простире и креће преко земљишта на којем се налази седиште и база „7.јули Шабац“. Око 800 бивших радника, који су овим путем остали без посла беспомоћно обијају прагове за својим неисплаћеним зарадама, а по тужбеном и извршном решењу плаћају огромне таксе и тако богате Државу и поједине моћнике извршне власти у Шапцу без наде да ће своја права остварити. Црни биланс извршене приватизације друштвених предузећа у Шапцу генерисао је највећу социјалну катастрофу и тако створио армију незапослених и увећао списак тражиоца послова на тржишту рада, а највећи број припада бившим радницима са навршених 50-60 година старости.

Њихов број у Шапцу је преко 10 000, који по моделу и обећањима актуелне власти бивају брисана категорија и овим путем смањују незапосленост.

ЦРНИ ДАНИ ПОЉОПРИВРЕДЕ У СРБИЈИ И ОПШТИНИ ШАБАЦ

Произвођачи хране - најбројнија социјална категорија у Шапцу

Према још необјављеним статистичким подацима процењује се да у Србији на прагу сиромаштва живи између 9,5% до 11,5% становништва у Србији, а да преко 50% социјално најугроженијих живи на селу којима је пољопривреда једино занимање. Изражено бројкама на прагу сиромаштва у Србији живи од осамсто хиљада до једног милиона становника, а на оне који се баве пољопривредом или су издржавана лица од пољопривреде отпада 500-600 хиљада од укупног броја становника у Србији. Према истим мерилима у Општини Шабац испод прага сиромаштва живи између 7000 и 8500 становника који се баве пољопривредом и нису способни да издржавају и прехране своју породицу. Другим речима ова категорија становника се претворила у потрошаче хране и служи као најамна радна снага која своје потребне приходе стиче да преживи, мукотрпно радећи као сезонска радна снага код имућнијих пољопривредника или радећи физичке послове у грађевинском сектору ван сталног места боравка.

Покушај извршне власти да кроз овај вид социјалне помоћи реши тешко стање у пољопривреди и врати поверење у државу и њене органе неће допринети развоју пољопривреде на дужи рок. У условима многих

непознаница када је реч о пољопривредној производњи, као и недефинисани односи свих учесника такође, неће значајно побољшати мотивацију за пољопривредну производњу која би била значајан фактор у побољшању и повећању обима производње у привреди. Ових дана сведоци смо ружне слике у Шапцу и градовима широм Србије. Уместо да се исплата 100 евра по хектару регистрованога пољопривредног газдинства организује по месним заједницама, стварају се непрегледни редови пред зградом трезора корисника ове социјалне помоћи. Сељаку не треба никаква социјална помоћ већ му треба омогућити да живи од свог рада.

Кредитна политика актуелне власти није заснована на развојним потребама пољопривредне производње, а најбољи пример угледног домаћина који се бави товом свиња то и потврђује, јер је узео кредит за тов који прерачунат по откупној цени у доба враћања кредита износи 106 товљеника за 50 стављених у тов у доба узимања кредита. Другим речима, кредит је два и више пута је скупљи од остварене производње. Овај пример довољно говори да актуелној власти није стало да очува и развије пољопривредну производњу већ да је економски уништи.

ДРУШТВЕНИ ФАКТОРИ У ЈАЧАЊУ И ОДРЖАВАЊУ РАЗВОЈА ПОЉОПРИВРЕДНЕ ПРОИЗВОДЊЕ У СРБИЈИ И ОПШТИНИ ШАБАЦ

Удруживање пољопривредних произвођача у Србији и општини Шабац је условљено политичком припадношћу странкама у извршној власти. Политичко удруживање у пољопривреди Србије и општине Шабац без економског смисла нема упоришта и не служи интересима произвођача хране, а актуелној власти постаје оруђе за учвршћивање позиција или освајање власти. Послове удруживања у општини Шабац врши Дирекција за пољопривреду, која је уједно овлашћена да у име удружења наступа на тржишту и преговорима са Владом Србије. Дакле, удружења овим путем и на овај начин нису асоцијације које могу наступати у своје име. Такође, овим путем удружења нису равноправан партнер са Државом. Када је реч о заштити пољопривредне производње Влада и ресорно Министарство задржавају апсолутно право да доносе решења која дубоко задиру у интересе произвођача хране.

Јулских дана ове године због изузетне тражње кукуруза на светској пијаци, који је у

земљи достигао 20 динара за килограм, Влада је забранила извоз, плашећи се да због суше не дође до нарушавања билансних потреба за идућу годину. Када је у фебруару вештачки створен вишак товних грла од 15000 у Мачви и општини Шабац, услед увоза огромних количина свињског меса сумњивог порекла из Европске уније, нису помогли захтеви и блокаде на путевима Шабачке општине од стране Удружења сточара да овај проблем реше тако што су од понуђених решења од стране извршне власти сточари наплатили само 28 дин/кг живе мере при трошковима производње од 85 до 90 динара. Општинска власт на ту околност је реаговала тако што је силом растерала ојађене и голоруке сељаке који су били принуђени да блокирају путну мрежу. Овим и сличним примерима је на делу извршна власт показала да њихова брига о произвођачу хране престаје оног тренутка када су им угрожене фотелје, а о заштити интереса произвођача хране нема ни говора.

СПОРАЗУМ СА ЦЕФТ-ом НЕ ОБАВЕЗУЈЕ ОБАВЕЗАН ОТКУП ЛИСТА ДУВАНА ДОМАЋИХ ПРОИЗВОЂАЧА

Дуванска мафија која хара Србијом предвођена светским произвођачима „Phillip Morris“ I „American Tobacco“ који су купили дуванску индустрију у Србији и држе монопол у производњи цигарета и у жељи да задрже монопол и у производњи листа дувана натерали су извршну власт да потпишу овај споразум о слободној трговини и промету цигарета која не обавезује обавезан откуп од произвођача ове индустријске биљке у Србији, а који ће се примењивати од 1. јануара 2008. год. То је још један разлог више да произвођачи ове сировине која је јако тражена на светском тржишту, а такође и у жељу бербе и откупа дувана немају представу о обећаној премији и начину стимулације одустану од ове у

свету профитабилне производње. Сада је сасвим извесно да произвођачи дуванског листа у Србији, а посебно скрећемо пажњу произвођачима Мачве и околине Шапца да ће се наћи у веома неповољном положају приликом сумирања резултата овогодишњег рода забележиће негативан салдо. Прича о некаквим гранским, регионалним и др. удружењима неће много утешити произвођаче дувана када широм се Европе удружења повезују у тзв. кластере који имају економски приступ разним фондовима и наменским банкама чији је задатак финансирање и развој пољопривреде, а који држе апсолутни монопол у светској пољопривреди.

БОРБА ЗА ДИРЕКТОРСКЕ СТОЛИЦЕ – ШАБАЧКИ МОДЕЛ ЗА УНИШТАВАЊЕ ЗДРАВСТВА

Доласком Демонократа на власт, дешавају се разни упади у институције Државе што са оружјем, што са ћелавим минђушарима. Тако су и упали у ЗЦ „др Лаза К. Лазаревић“ у Шапцу, и тако новопостављени директор члан ДС-а почиње свој победнички пир. На руководећа места поставља људе лојалне њему и ДС-у, што је био једини параметар, стручност и понека људска врлина у много случајева није била битна. Почине анархија ДС-а у лику директора где ниједна напредна, прогресивна идеја од стране здравствених радника није могла проћи. На руку су му ишли закони који су донети у Скупштини Србије, Закон о раду и Закон о здравственој заштити.

Поставља комисије различане, наново састављене од својих увлакача. Помоћ из ЕУ је стизала у приличним количинама, посебно за грејање објеката, то је једино и функционисало. Све друго ја била шарена лажа. Апарати стари по двадесет и више година, само што су били уредно ремонтовани. Ти апарати нису никада прорадили, завршили су у расходу, а телевизија је све то пропратила као велики успех ДС-а и њиховог директора. Онда су се дахије досетиле па су увели и ванстандардне здравствене услуге где су

нашли систем да још мало ојаде народ. У причу око Здравственог центра Шабац и његовог развоја улази и Хемофарм са обећањем два милиона евра за изградњу новог дијагностичког центра. На тој пољани и данас расте трава, иако прилично новца пристиже, само од лапараскопских операција жучне кесе, којих је урађено преко шест хиљада, а свака је у просеку 200 евра, то је просто - 1.200.000 евра, а пара нема. Замлаћујући све око себе, годину дана седи у фотељи без икаквог решења, кажњава запослене иако на то нема право. Човек је сам себе прогласио за војводу и за сердара. Здравствени центар „Др Лаза К. Лазаревић“ Шабац умире и по старом српском обичају деца се деле. Један члан ДС-а преферира на место директора Опште болнице, а други на место директора Дома здравља, а проблем је и даље исти јер пара нема па нема.

Жути никако не могу да се договоре да ли фали 4,5 или 6 милиона евра. Једну су ствар превидели, има и брат из другог брака који је у ДСС-у. Доктори, чланови ДСС-а упадају 19. јануара 2007. год и смењују директора ДС-а. Драги грађани и бирачи Шапца који ово читате, зар вам се не чини да прича почиње из почетка?

СА СРПСКОМ РАДИКАЛНОМ СТРАНКОМ ЗА ЗДРАВЉЕ!!!

ШАБАЦ - ГРАД ТАМЕ

Од доласка такозваних Демократа на власт Општина Шабац је прва општина у Србији по криминалу и наркоманији. Ова данашња ДОСманлијска власт је Шапцу дала надимак „ГРАД СВЕТЛОСТИ“ иако би више пристајао надимак „ГРАД ТАМЕ“. Такође, свакодневица овог града су постала и убиства која се дешавају не бирајући ни место ни време. Имајући у виду изузетно тешку ситуацију у којој се нашло наше друштво претходних година, један од битних проблема је и проблем омладине. Проблем омладине није нов, али је у задњих неколико година постао горући. Због тешке ситуације огроман број младих није у стању да се нормално школује и запосли. Цена школарина на Факултетима и Вишим школама у Србији, крећу се и до 2.000 евра на годишњем нивоу, што је за просечну српску породицу недостижно. Културно и социјално окружење у којој живе већина грађана, није у стању да правилно усмерава нове генерације. Због тога, се као замена нормалном начину живота, нуди привид лепог и удобног живота, оличен у турбо – фолку, лаком начину доласка до великог новца, добрих аута и томе слично. Из овога није ни чудно што се алкохолизам, наркоманија, као начин бежања од стварности просто намећу као нешто нормално. Шабац, некад познат под називом „Мали Париз“, данас се познаје под називом „Мала Колумбија“. Морал и морално понашање су на изузетно ниском нивоу,

па није ни чудно, да разне сатанистичке и верске секте у Шапцу имају велики број присталица. Шабац је град са алармантно високом стопом убиства и самоубиства. Наркоманија у Шапцу просто цвета. По званичном податку у Шапцу је регистровано 7.500 наркомана. Незваничне податке боље да и не знамо. У Шапцу је такође регистровано око 15.000 хомосексуалаца, што је податак који говори сам за себе. Ако су ово параметри за улазак у Европску унију, ми смо их одавно испунили.

Оно што хронично недостаје нашем граду је здрав живот и активност омладине. У Шапцу је велики недостатак спортских терена, а ни једини градски базен, веровали или не ради. Званично, реконструкција се врши три пуне године, и не назире се скори крај. За ово време могао се изградити Колосеум! Културна дешавања у граду су сведена на минимум, и базирају се на јефтину забаву по кафићима и градским кафана уз алкохол и шунд музику до зоре. Последице овога су масовне туче и премлаћивања, која су у задње време свечешћа и имају тенденцију пораста.

Али шта мислите, да ли то неког од владајуће локалне власти у Шапцу занима? Наравно да не. Њих осим голе власти и опстанка у фотељама што дуже ништа друго не занима.

Овом приликом Српска радикална странка позива све младе људе да се прикључе раду, да би живот у нашем граду био много лепши и квалитетнији него што је сада.

ВЛАШЋУ ПРОТИВ ЕКОЛОГИЈЕ

Познато је да једно листопадно дрво у току вегетативног периода произведе 100 литара чистог кисеоника, а да рад једног бензинског мотора од 1000см³ у току једног сата потроши више кисеоника него човек током свог живота. У урбаним срединама читав тим стручњака имајући ову чињеницу у виду пројектују зелене површине и одређени шумски амбијент који ће омогућити грађанима у густо насељеним подручјима да сагласно потребама животне средине живе у складу са природом. У Шапцу на жалост много брже расте број насеља на штету зелених површина тако да поједине зелене површине нестају и уступају место пословним и стамбеним објектима. Да је то тако говори пример МЗ Жика Поповић која броји око 10.000 становника и која нема довољан број зелених површина, а упркос томе локална власт је

издала одобрење за изградњу маркета "Естетика" управо на локацији зелене површине, која окружује такозвани блок солидарности, где станари овог блока сматрају да је однос ове власти према екологији бахат и немаран. Овим потезом локална власт је променила урбани амбијент и не само што смањује зелене површине већ и одузима део површине намењен за паркирање возила станара поменутог блока. У раним јутарњим сатима 18.08.2007 године изнервирани станари су протествовали и онемогућили сечу дрвећа коју је ангажовао будући инвеститор и неће дозволити даље радове јер не питајући грађане, локална власт нема право да одузима овај део површине намењен у еколошке сврхе и исте претвара у грађевинске намене.

ГРЕЈАЊЕ ДА СЕ СМРЗНЕШ (ОД ЦЕНЕ)

Када се пре 19 година појавила могућност прикључења на гас, грађани Шапца су били одушевљени. Велики број житеља МЗ „Жика Поповић“ је то одушевљење потврдио уплатом за израду студије, а цена прикључка је тада износила 1.200 немачких марака, значи 100 марака месечно на годишњем нивоу. Сходно овоме, садашња цена прикључка требала би да буде симболична 200 – 300 еура, тако да би кроз масовност прикључивања инвестиција била исплатива. Доласком „дрпократа“ на власт која прича бајке о разним донацијама у свим областима, па и у вези гасификације, може се закључити да ове инвестиције нису ни биле намењене, а ни употребљене за гасификацију. Како другачије објаснити чињеницу да у Шапцу за основно прикључење на гас треба издвојити 1.145 евра, а ако се ради комплетна инсталација

та бројка иде и до 2.500 до 3.000 евра, што је вероватно најскупљи вид прикључивања на Балкану. Али, ово не чуди никога из владајуће олигархије, јер њихови министри јавно изјављују да не може свако да вози ауто, па према томе не треба ни сваки грађанин да се у сред зиме греје. То, очигледно треба да буде привилегија само малом проценту богатог становништва, коме наравно ове „дрпократе“ припадају. Зна се добро како су они дошли до тога новца, и не би требало трошити простора за то. Само доласком Српске радикалне странке на власт у општини Шабац, цена грејања а и прикључка на гас биће доступна свим грађанима, а не само онима са дубоким џепом.

ДАЈТЕ СВОЈ ПОТПИС ЗА ИСТИНУ И ПРАВДУ !!!

Оснивач и издавач : ДР. Војислав Шешел * Главни и одговорни уредник : Јелена Божић Талијан. Заменик гл.и одговорног уредника : Марина Томан. Помоћник гл. и одговорног уредника : Момир Марковић. *Приредио:Општински одбор Српске радикалне странке Шабац . Уредник издања : мр. Србољуб Живановић .Компјутерска обрада и технички прелом : Градимир Белјичански . Уређивачки колегијум : Радован Матић, Милош Димић, Јован Лазић, Миленко Тимотић , Радослав Пајић, Зденка Филиповић, Иван Добрић, Боривој Милићевић. Тираж:10 000. Новине "Велика Србија " уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5.јуна 1991 године.